

Højhedens Gud, som kom herved

DDK 187

Th.Laub 1919

Klaus Lyngbye '98

Høj - he - dens Gud, som kom her - ned i ring - hed klædt!
Lov - san - gen er din ret - tig - hed, hvor du er stedt;

Høj - hed, som

som kom her - ned i ring - hed klædt!
din ret - tig - hed, hvor du er stedt;

4 sor - gen er dyb i Si - ons stad gør med sit smil den

dyb i Si - ons stad, smil den

7 sjæ - le - glad! Da skal din pris vi ud - sjun - ge.

sjæ - le - glad! pris vi ud - sjun - ge.

300 Højhedens Gud, som kom herved, 3
i ringhed klædt!

Lovsangen er din rettighed,
hvor du er stedt;
sorgen er dyb i Sions stad,
gør med dit smil den sjæleglad!
Da skal din pris vi udsjunge.

2 Fjendernes tale her fik magt,
vor mund de bandt;
lad os forstå, hvad du har sagt,
er evig sandt:
du er vor frelser uden svig,
du vore synder tog på dig!
Da skal din pris vi udsjunge.

Du os har lært din egen bøn
ved barnedåb;
hør du os, Guds enbårne Søn,
al jordens håb,
også vort håb, som hjem du gav
borte på holme, her i hav!
Da skal din pris vi udsjunge.

4 Salig er den, som du har kaldt
hos dig til ly,
har ham til borgerskab udvalgt
i Sions by.
Mæt du vor sjæl, i hunger tom,
rigelig i din helligdom!
Da skal din pris vi udsjunge.

5 Hør, Herre Jesus! Frelser, hør
din lille flok,
sørgende dybt på danske øer
med årsag nok!
Kvæles ej lad den lovsang ny,
som er genfødt til fart i sky!
Da skal din pris vi udsjunge.

Sl. 65.

N. F. S. Grundtvig 1864.

Melodi: Th. Laub 1919.